

LO CAMP DE TARRAGONA

PERIÓDICH CATALANISTA

Any 4.— Núm. 175.— Diumenge 20 de Desembre de 1903.

LO QUE VOLÉM

«Volém la llengua catalana ab caràcter oficial y que sian catalans tots los que desempenyin càrrechs públichs: volém Corts catalanas, no sols per estatuir nostre dret y lleys ciu-
sas: volém ser àrbitres de nostra administració, fixant ab entera llibertat las contribucions y impostos, y volém, en fi, la facultat de poder contribuir á la formació del exèrcit espa-
nyol per medi de voluntaris ó diners, suprimint en absolut las quintas y llevas en massa y estableint que la reserva regional forosa presta servey tan sols dintre Catalunya.» (Del manifest de la Unió Catalanista de 16 de Mars de 1897).

Viatges profitosos

Lo Rey d'Espanya acaba de reali-
sar un viatge a Portugal, y tot just
retornat a Madrid, las agencias d'in-
formació ja'n anuncian que pel més
de Janer visitara Catalunya.

No'n sembla mal que després de
Portugal vingui Catalunya en aque-
sta trá de païssos per visitar. Es pera-
nosaltres lo poble portugués forsa
simpàtic y reuneix envejables qua-
litats que'l fan digne de tot apreci.
Però, parlant ab franquesa, si havíam
de marcar l'itinerari dels viatges re-
gis, no seguiríam pas questa direc-
cio.

Comensat lo viatge per Portugal,
per quins cinch sous no podria con-
tinuar pels Països Baixos, per gran
part de l'América Central y Septen-
trional, y acabar per Cuba y Filipi-
nas? Lo Monarca que això fés y
tingües la precaució d'acompanyar-se
d'un bon professor d'història, no e-
spanyol, que li parlaría sempre de
glòries, sinó anglès o alemany, que li
conseixeria moltes miserias, no hi
ha dubte que quedaria ben capacitat
per triar los governs que convén-

a l'Estat espanyol.
Y allavors, si; allavors los viatges
per Catalunya, per la Basconia, per
Galicia y altres regions, s'imposa-
rian, encara que no fós més que pera
evitar lo que avuy succeeix y que
se planyer l'altre dia a un periò-
dich de Madrid: que a la capital de
Espanya no's coneui, ni la llengua,
ni la literatura, ni l'art, ni las cos-
tums, ni'l dret dels pobles escampats
per les costas orientals y occidentals
de la península.

Ah, allavors quantas coses li diria
que aquí com a Portugal, y com á
Galicia, y com a Basconia, no's parli
en castellà, ni's visqui á la castella-
na, ni'l poble en tot allò que no afeca-
ta a la vida oficial, sempre relativa y
fictícia, se regeixi y governi com los
pobles del Centre! ¡Còm mudarián
los mollets de govern y la sòrt de
Espanya!

Qui'ns salvará?

Un home allunyat absolutament
del bat y bull polítich espanyol, un
cor sencer, una ànima Serena, un
home, en fi, que's fixés sense preven-
ció ni duptes, a cor obert, predispo-
sat a creuer, a no admetre que's
menti tant descaradament com aquí
s'acostuma, llegint los extractes de
les sessions del Congrés espanyol y's
articles de fondo dels nostres periò-
dichs de tots colors, creuria que som
uns mal gastadors, uns ingratis que
tenint una porció d'inagotables
manantials de felicitat nacional, nostres
judicis temeraris fan que tants y tan
admirables plans y projectes de rege-
neració tornin... agua de borras.

Podria donarse'l cas de que, segons
qui s'aqueix subjecte, nos tingües
per desgraciats ignorants, y també po-
dra esser que'n s'ingües per crimi-
nals malvats. Perquè, senyors, és un
prodigi, és una verdadera y terrible
ruïda de discursos y articles, és un
maluguanyat despilfarro d'ingeni, de
talent, de ciència, si bé ab ambicions
més o menys descarnadas; és un
desfile interminable de grans econo-
mistas, grans hisendistes grans esta-
dists, etz., etz., és una pel·lícula cine-
matogràfica que amenassa no tenir

Si aqueix... desgraciat, tenia dots
de psicolòch y las havia cultivadas, y
passava revista ab detenció a nostre
gran y nacional àlbum fotogràfic, a
nosta explèndida col·lecció may prou
enalada, al *Diario de Sesiones*, sa ad-
miració seria extraordinaria y'l con-
cepte que li m'reixerian los espanyols
peut, extremadament petit y gens fa-
vorible.

—Com pot ésser, diria, que ab un
de Déu tan prodigios de sabis que

vos volen salvar vos empenyèu en des-
apareixer? ¿Còm pot ésser que ab ur-
sens fi de doctrinas, programes, ideals;
etz., etz., teòricament admirables, per-
severèu en viure tan malament?

Esteu ofençat a una sèrie llarguis-
sima d'homes que ab una tenacitat a
proba de contratemps no's causa
d'exposarlos una munió de plans
salvadors que no donan lloc al
dubte...

Y nosaltres a dit desgraciat subjec-
te li diríam que dels discursos y artí-
cles que tant l'enamoran n'estèm
tips, que no'n fan cap efecte, que
no'n dónan fret ni calor; que, sens
dubte, nostra maquinaria té alguna
roda feta malbè o bé que no tenim oli
per ferla anar y que no sabèm ni vo-
lèm saber ahont ne venen, que si'n s'ns
convencessem que no falta cap roda
o que si tinguessim oli o'n volgues-
sim tenir, ab los maquinistas ja hi
creuriàm poquet a poquet, encara
que de moment no tant com ell.

¡Llástima de temps perdut! Nostres
disputats s'escargamellan oferintos
felicitat, y l'inmensa majoria dels es-
panyols no's escoltan, no se'n enten-
ran, y dels restants, pochs, molt pochs,
los entenen. ¡Llástima d'energies mi-
serablement perdudas! Si's vol fer
quelcom de profit, ja ha arribat fa-
temp l' hora d'ésser pràctichs: sobre-
tot prou discursos per amor de Déu,
prou articles de fondo, prou oferir,
convé, per convencer, demostrar ésser
pràctichs.

Los que, segons ells, estan pròxims
a demostrar alguna cosa, a fer prà-
ctica, han comensat la casa per la teu-
lada y no hi ha qui's convenci; han
feut un partit sense fer primer, com
és racional, partidaris, resultantne
una cosa extremadament ridícula. Si
las idees se portessin a la vista com
la roba de damunt diríam que'l ho-
mes que forman aqueix partit van
tant mal vestits, que alguns, los més,
van nuets, portant sols lo cap tapat
ab un immens gorro frigio, altres
s'abrigan ab un ganivet ben esmo'at,
qui porta per abrich un bon garrot
plè de nusos, qui una teya ben ence-
sa, altres, los menys, portan indumentaria
que tapa una mica'l fret y
finalment uns pochs llueixen bons
abrichs de pells, sense reparar que
tenen pobres amichs séus que's pe-
lan de fret... intelectual. En general
fan cara de cremats, tenen lo front
sempre arrugat y miran ab aire de
superioritat a tothom.

Descartèmlos, donchs, per aqueix
camí y ab aqueixa mala distribució
de roba no vindrà la regeneració
y'n quedarem condemnats a teoria
perpetua.

Apa, a veure qui és lo que's deci-
deix, de nostres salvadors, a salvar-
nos d'una vegada.

W,

REGIONALISME (?) CARLÍ

Deyam ara fá dos números que la
gent d'aqueix partit (y tant partit,
que aviat no'n quedarán sinó las
cúas y sincerament nos dol) té una
especialíssima manya pèra escabullir-
se de... presentar probas quan més
ne caldrían y se n'hi demanen en de-
mostració de sus afirmacions.

A qualsevol se li hauria acudit,
pera respondre a aquesta afirmació,
demonstrar que era verdadera la seva
que la motivava, això és, que'l car-
linisme són més aimants del regionalisme
que nosaltres; o al menys que'l
nostre regionalisme ès ateu, com
també assegurá a *La Atalaya* un
carli de Valls; però com aquest pro-
cedir hauria sigut contrari al que ells
soLEN gaster, quan de regionalisme's
parla y la conseqüència sempre és
llorable, l'orgue del carlisme en aquesta
província ha sigut també aquesta
vegada consequent en ficar los peus
a la gallada, esquivantse de dar ex-
pliacions sobre's fets carlins tan

regionalistes (?) que li citavam y as-
segurant, no més, molt seriament y

baix sa paraula, que tenim la teulada
de vidre, que lo que vá dir aquell
señor de Valls «queda en pié por no
haber destruído el colega un solo ar-
gumento». Bé; volen fer lo favor de
dir ahont eran los arguments proba-
toris de lo que vá dir lo correspol-
sorial de Valls, lo dels nostres ateisme y
cambi de casacases y lo de que ells són
més aimants etz.?

Ab aquest sistema de respondre, lo
que quedan en peu són los nostres,
d'arguments, contra'ls que res diu
La Atalaya.

La qual afegeix molt seria: «en
cuanto á lo de burlarse del regionalismo
carlista, bastante sabe (*Lo Camp*)
que es el único verdadero y práctico
y el solo que más o menos tarde,
habrá de triunfar, regenerando de
veras á la patria.»

Això és... com ho dirèm per no
dirlo clar? una impremeditació; per-
què és clar que més nos consta a no-
saltres que a ells, si sabèm quel re-
gionalisme carlí es lo que ells diuen;
o bé's creuen tenir poder pèra fer
cambiar ab una afirmació'l nostre
intelege, avesats als *ukases* que tant
sovintenjan en llur partit?

Continúa: «No negarà *Lo Camp*
que nuestro regionalismo, por ser
más racional y elevado, va abriendo-
se camino en las inteligencias ofuscadas
y que lejos de suscitar suspicacias
ni dar motivo á desconfianzas, obtiene
simpatías en todas las regiones.»

En quant a això d'obrirse camí,
què hem de negar, sart cristians? Tant
se'nobra, que cada dia més inteligen-
cias aclaridas vindrían a sostenirlo
desde la premsa carlista catalana, si-
no que aviat no'n quedarà ja mostra; en
poch temps un carlí de Girona y un de Tortosa han desaparegut
y no falta qui diu (malas volensas, és
clar) que ab tot y's *ukases*, *La Atalaya*
mateixa fá las darreras... quina
llástima! perquè las inteligencias des-
ofuscadas poden patir d'un enfit de
regionalisme que s'haurán de guar-
dar... mentres nosaltres, infelissos,
nos veurèm fatichs pèra dar vida, ab
aquest regionalisme menys racional
y menys elevat, a la quarentena de
publicacions periòdicas que tenim y
cada dia aumentan, a Catalunya...

Y menys jqu'és cas! hem de negar
allò de las simpatias... Vol callar?
Lo que és que dóna la casualitat de
que las regions ahont lo nostre pro-
grama aixeca suspicacias, desconfian-
zas y antipatias són precisament las
més afavoridas del centralisme, y si
las simpatias pel regionalisme carlí
son en elles, no sé perquè aixòns ha
de fer recordar allò «del enemigo
el consejo» y pensar que per un catò-
lic, per exemple, no és gran honra
que'l ateu trobin bona sa manera
d'entendre'l catolicisme. Després, no
l'han de trobar bò, totas las regions,
un regionalisme platònic que may
s'ha mogut del terror d'enunciat, y
per tant no ha tractat de ferir los in-
teressos que, no las regions (perquè'l
verdader poble de las demés regions
d'Espanya si'l coneix, l'estima y ad-
mira'l nostre programa), sinó quatre
vividors de las regions, inclosa la
nostra, tenen lligats y dependents de
l'actual estat de cosas?

Es allò d'en Mella: «Lo nostre re-
gionalisme no's rebaixa a demandar
una zona neutral, un concert econò-
mic, una Diputació única»; així
prou és fàcil no crearse antipatias,
però que s'hi rebaixa los carlins a
treballar pèra l'implantació de qual-
sevol punt de llur regionalisme y
veurán si hi topan...

Vetaquí tota la defensa que fá *La Atalaya* del regionalisme carlí. Ara
v'el nostre:

«En cambio el suyo, el raquitico
que defiende *Lo Camp*, va tan de
capa caída, que apenas si pueden en-
contrarse unas cuantas docenas de
héroes que sean capaces de defenderlo
á cara descubierta y sacrificando
algo.»

Tu dixisti, y ab aquest cop nos
deixa morts. Lo d'ells vá tant de
capa levantada, que enamora veure

la vida dels llurs centres, periòdichs
y assambleas, comparantlos ab los
nostres, los de la *capa caida*. Vá,
que no s'atreveix lo *Corneta* que firma
lo transcript a publicar una taula
comparativa, de dèu anys ensa, entre
la vida pública (publicacions, socis
dels centres, vots en las eleccions de
tota mena, meetings, conferencies),
del seu partit y de la nostra causa a
Catalunya? Allí veuríam si cauen o
s'aixecan un y otra; d'allí podrà de-
duir lo ciutadà ímparcial, tenint en
compte l'arrencada que duyal car-
lisme y ls mils homes que'l seguiren
anys enrera, com marxa això de las
capas...

Res; que aquesta vegada, simpàti-
ca *Atalaya*, no n'has ensopegada
una. Però, com a las criatures que
diuen quelcom que's hi ha costat
molt d'aprendre, per malament que
ho fassin se's hi dóna alguna cosa
pera rosegar, volen oferirte uns
quants fragments, de útil y agrada-
ble lectura, dels articles esmentats
en lo nostre anterior. Són cartas que
un ilustradíssim catedràtic del Se-
minari de Gerona vá publicar, diri-
gidas a un carlí ab motiu del viatge
d'en Mella, en un confrare d'aquella
ciutat; y parlanten plata m'apar que
t'alparán.

Véyas què hi dius y després de lle-
gidas, tens la paraula pèra esplicar-
nos allò del teu correspol; que'l car-
lisme són més aimants del regionalisme...

Si't saben á rejalar, dónan la
paraula a ta poca gracia en maltractar-
nos, que te'n podías ben estar.

En lo vinent número comensarán.

Lo digno era sonrojarse ante el vil-
pendio que sufren los valors y cré-
ditos espanyoles en el extranjero, ante
el enorme desprecio con què las grandes
naciones europeas hoy amigas
han tratado y siguen tratando á Espanya
en todo cuanto hacen y se proponen
hacer ya en Europa, ya en África. La pérdida de Cuba, amigo Hermida, ha sido la pérdida de Espanya. Teníamos barcos que parecían
barcos y marinos que parecían marinos. Con esa doble apariencia se nos temía un poco. Hoy no nos teme ni Portugal. La liquidación que á tiempo propuso hubiera evitado la espada yanqui; existiría la escuadra y ella nos habría servido para vivir hoy en
décene alianza con Francia é Italia. Espanya vive sola, y sin mengua no puede vivir sola ninguna nación. Francia é Italia se han regocijado mutuamente reanudando su amistad. Usted mismo, Sr. Hermida, en un artículo conciso y claro en el *Heraldo*, ha dicho cosas que he leído con gusto; pero, créame usted, en Espanya, exceptuadas unas cuantas docenas de personas, nadie se interesa por lo que pasa del otro lado de los Pirineos, ni de los Alpes. Y precisamente del otro lado de esos montes es donde se le da ó se le quita valor á esa peseta espanyola que ya casi no vale nada.

Veo que su pesimismo es enorme. ¿Y los que tanto esperan del alma espanyola?

El espanyol que primeramente
dijo en estos tiempos últimos «alma
espanyola» era un hombre sin alma
de ninguna clase. No hay República
possible sin republicanos, del mismo
modo que no hay patria grande sin
grandes patriotas. En Espanya el patri-
otismo desaparece en cuanto la
patria cuesta dinero. El espanyol cree
que la patria es una entidad muy rica
que en vez de costarle debe darle
dinero á él, ora en forma de talones
pacificos, ora en forma de sinecura, ora en
cualquier forma; usted sabe que á Cuba solamente fueron á pelear los
pobres y que los ricos no dieron ni
lo que les era fácil dar: dinero.

Y añadió Silvela:

—Además, el espanyol no viaja. Los
viajes son rico manantial de ense-
ñanza práctica. Y el raro espanyol que
viaja, si es soltero se aturde y si es
casado, mordido siempre por ridículo
la nostalgia casera, el resultado intele-
ctual único de su viaje es traerle un
vestido lujoso á su mujer, porque
el lujo en el vestir es otro de los an-
helos del «alma espanyola», y en mu-
chos casos exceso de decoro exterior
cuenta la mérma del interior decoro.
Espanya está hoy desnuda de muchas
cosas, crédito y escuadra, etc. Si se
hiciera una suscripción para hacer
barcos no se reuniría dinero para
hacer un solo barco bueno. Usted re-
cordará que la hermosa escuadra ita-
liana es casi toda la resultado de
suscripción nacional.

—En suma, Sr. Silvela, en suma...

—En suma, que el espanyol de hoy
es torero de oficio ó de afición, em-
pleado ó aspirante á serlo; cualquier
cosa menos espanyol.
Como había tanta y tan contagiosa
amargura en las palabras del señor
Silvela, despedíme de él. Y parti, en-
tristecido por tanto escepticismo, á
escribir estos renglones y darle via
postal.

FRANCISCO HERMIDA.

Madrid 31 Octubre.

La Cambra de Comers y en Grandmontagne

Segons llegim en la premsa de
Barcelona, la Cambra oficial de Co-
mers de Tarragona ha felicitat al
Sr. Grandmontagne per la conferè-
ncia donada per aquest en lo Foment
del Treball Nacional y que tant de
rebombori ha arm

ORFEBRERÍA RELIGIOSA

DE LA
ANTIGUA FÁBRICA
de SEDERIAS Y TALLER
de BRODATS
DE
Fills de Miquel Gusi
BARCELONA

Artística para Salones
en Bronzo

Bronzo-Or

— * —

Teléfono, 42 Plata Santamaría
de la casa

A. y A. Santamaría
BARCELONA

ORNAMENTS D'IGLESIA

venir a ferse solidaris de les exageracions del Sr. Grandmontagne, y sobre tot, és poch correcte que una Corporació oficial com és la Cambra de Comers, prengui part en prò o en contra de les ideas sustentades per lo defegat de l'anomenada «Associació Patriòtica de Buenos Aires» en conferencies que més que econòmiques y mercantils, han sigut políticas y anti-religiosas.

A la Cambra de Comers hi figuren sens dubte personalitats de totes idees y per lo mateix s'imposa per part dels elements directius un complet allunyament de certes qüestions, únicament manera de tolerar y respectar las ideas de tots.

«Que la Companyia Trasatlàntica no compleix? Saben nostres lectors què té que veure això ab lo de la conferencia d'en Grandmontagne? Segurament que no, y molt menys havien d'haverse relacionat aquestes qüestions després de lo ocorregut en la Conferència del Foment.

D'un altre assumpt tracta la carta felicitació de la Cambra—sempre segons lo diari barceloní del que prenem la notícia,—y és lo atribuir la pèrdua del mercat de vins negres o sigui *Carlons* a l'Argentina a haver estat mal defensats per nostres diplomàtiques que no s'oposaren a l'establiment de l'escala alcohòlica y als auments de drets arancelaris.

Francament, trobem poch sério que semblant cosa's digui ab l'autoritat que dóna a l'affirmació l'ésser feta per la Cambra de Comers. Una y mil vegadas ho hem afirmat: lo mercat argentí's perdé'l dia que aquella república's vegé obligada a protegir sa producció indígena, cosa que saben perfectament bé dignes individus de la Cambra de Comers que s'haurán escrivit del desconeixement que suposa l'affirmació que dóna lloch a aquestas ratllas.

«Seria llògic titlar d'ineples als diplomàtiques francesos, belgas, alemanys, austriacs, inglesos, suecs, etz? Segons lo rahonament de la Cambra de Comers sí, per estrany que sembli. Y la prova los hi donarem tot seguit.

Lo mercat espanyol era abans importantíssim pera's alcoholos alemanys, austriacs y suecs, y així mateix pera's sures refinats que venian de França, Bèlgica y Inglaterra. Convinguéu als interessos nacionals o s'estimá que convenia, perquè la primera afirmació tal vegada seria massa absoluta, y'l govern espanyol estableixió prohibits sobre dits articles, quedant pera's alcoholos y sures extrangers tancats del tot los ports y aduanas de nostre país.

Preparinse donchs los diplomàtiques d'aquells països productors d'alcohol y sures a ésser tractats d'indolents y descuidats per alguna Cambra oficial de Comers, cosa que afortunadament encara no sabem hagi succeït, perquè hauran tingut en compte que sempre que s'ha volgut protegir en tots los països del món una producció determinada, lo primer que se'ls ha acudit als governs ha sigut dificultar l'importació dels articles similars extrangers. Això és lo que ha passat a Espanya ab los alcoholos y sures y a l'Argentina ab los vins.

Ni més ni menys. Y si de la pèrdua del mercat argentí havem salvat los vins fins, és perquè la producció d'aquell país és encara molt deficient en classe y sols pot fer una

sèria concurrencia als vins ordinaris.

Per acabar, farém constar que ni la més petita sombra d'animositat ha inspirat aquestas consideracions. Sols las havem fet perquè és nostre amor a Tarragona tan gran, quèns dol la campanada que s'ha donat ab motiu de la felicitació a en Grandmontagne, puig éstenem que cap català, y menys una corporació oficial, podia subscriuera despresa de llegit lo discurs pronunciat per aquest agitador en lo Foment del Treball Nacional de Barcelona y lo que ja digué a Bilbao.

Consistori dels Jochs Florals de Barcelona

Convocatoria per als de l'any 1904

Als honorables poetes y prosadors de Catalunya y de tots los territoris ahont la nostra llengua és parlada o coneguda, los VII Mantenedors del Consistori dels Jochs Florals de Barcelona, en l'any XLVI de llur restauració, salut.

A fi de donar bon compliment a l'honrosa comanda que'l respectable Còs d'Adjunts nos feu lo dia 17 d'Octubre d'aquest any, vos convidem a prendre part en los Jochs Florals de 1904 que, segons los Estatuts y bonas costums establerts, se regiran per lo seguent

Cartell

Lo primer diumenge de Maig que s'escau lo dia 1, se celebrarà la poètica festa, en la qual serán adjudicats als autors de las mellors poesias que hi obten, los premis ordinaris que ofereix cada any l'Excm. Ajuntament de Barcelona, protector y ja de temps antich admirador de la Gaya Ciència, o sian: l'Englantina, la Viola y la Flor Natural, que corresponen als mots que forman lo lema de l'Institució.

L'Englantina d'or se donarà a l'autor de la mellor poesia sobre fets històrics o gestes glòriosas de Catalunya, o bé sobre usages y costums de nostra benvolguda terra, essent preferida en igualtat de mèrit l'escrita en forma narrativa de romans o de llegenda.

De la Viola d'or y argent se'n farà entrega a l'autor de la mellor poesia lírica, religiosa o moral.

La Flor natural, premi anomenat d'honor y cortesia, s'adjudicará a la mellor composició en vers sobre tema què's deixa al bon gust y franch arbitre de l'autor. Seguint la bella costum d'antich establerta, l'qui obtinga aquest premi deurà ferne present a la dama de sa elecció, la qual, proclamada Reina de la Festa, entregará tots los altres premis als qui guanyadors ne sian.

PREMIS EXTRAORDINARIS

Una copa artística que ofereix lo Consistori a la mellor composició en prosa sobre tema y género literari que's deixa al bon gust de l'autor.

Un objecte artístich, que també ofereix lo Consistori, a la mellor lletra pera un himne dels Jochs Florals.

Un objecte d'art, ofrena de l'Eminentissim y Reverendissim senyor Cardenal Casañas, Bisbe d'aquesta Diòcesis, a l'autor del mejor treball que desenrotllí'l tema: «La fe catòlica va fer gran a Catalunya».

Una obra d'art, oferta per l'Eminentissim y Reverendissim Sr. Cardenal Fray Joseph de Calasanz Vives, a l'autor del mejor romans històrich a la Mare de Déu de la Mercé, fent principalment ressaltar la gloria que nostra pàtria y's reys de nostra terra obtingueren per mediació de Maria Redemptora.

Un objecte decoratiu, consistent en lo sagell de l'*«Unió Catalanista»*, incrustat ab or sobre planxa d'acer, que ofereix dita entitat, a l'autor de la mellor col·lecció composta de tres contes en prosa referents a la vida ciutadana. Això no falla.

Un objecte artístich, ofert per la Lliga Espiritual de Nostra Senyora de Montserrat, a la mellor compòsició religiosa o moral, en vers o en prosa, essent preferida la que's refereix a fills de Catalunya que hagin sigut canonisats o beatificats per la Iglesia.

Un objecte d'art, ofrena de l'Illiustríssim y Reverendissim Sr. Bisbe de Vich a l'autor d'un article d'investigació històrica, tradicional y litúrgica sobre Sant Pau de Narbona y sus relacions ab la Diòcesis ausetana o de Vich.

D'acord ab los Estatuts dels Jochs Florals, podrán concedirse ademés los premis, accésits y mencions honorífiques que'l Consistori judiqui ben merecuts.

Totas las composicions deurán ésser rigurosament inèdites y escritas en antich o modern català d'aquest Principat, de Mallorca, de València o del Roselló.

Tots los treballs ab lletra clara y intel·ligible, y si comprenen varis fulls, cusits o relligats, se remeterán al Consistori, a son domicili, carrer dels Templaris, núm. 3, abans del mitjdia del 15 de Mars vinent, junt cada hú ab un plech clòs que continga'l nom de l'autor y duga demunt escrit lo títol y lema de la composició.

No s'entregarà'l premi a l'autor qual nom no conste clarament expressat en lo plech respectiu, o vaja en forma d'anagrama, pseudònim o altra contrassenya.

Los plechs que continguin los noms dels autors no premiats se cremaran, com de costum, acabada la repartició dels premis.

Lo Consistori's reserva per un any, a comptar del dia de la festa, la propietat de les obres premiadas.

D'acord ab lo prescrit en los Estatuts, se publicarà un Cartell extraordinari en lo cas de rebres altres premis, sempre que'l Consistori consideri que queda temps suficient pera la presentació de treballs que hi obten.

Que'l Senyor vos donga inspiració pera cantar ab esperit verament català la *Patria*, la *Fé* y l'*Amor*, y a nosaltres discrecio en judicar y acert en premiar als més dignes.

Fou escrit y firmat lo present Cartell en la ciutat de Barcelona als 12 dies del mes de Desembre de 1903, per los VII Mantenedors.—Joaquím Riera y Bertrán, *President*.—Joaquím Bot y Sisó.—Vicens de Moragas.—Ferrán de Querol.—Ignaci Iglesias.—Antoni Bori y Fontestà.—Manuel de Montoliu, *Secretari*.

Comentaris

Iua ballaruga

Desde algún temps ensa Tarragona se mou. Aquella quietet, aquell ensopiment aclaparador...., desapareixen. Ara tot és moviment, entussiamisme, vida, alegria...

¿A què's deu canviar tan radical?—preguntarán vostès.—Donchs a una cosa molt senzilla, que fins sembla impossible que no se'n hagüés ocurrir abans: lo ball.

Si senyors, lo ball nos ha desensopit y estant desensopits és probable, casi segur, que'n entrerà ansia per treballar, per mourens y regenerarnos. Al menys potser això ho creuen tota aquesta munió de societats, recreatives, políticas y aristocràticas, que s'han llençat de plè a la vida danzante.

Confesso la meva ignorància: de la filosofia del ball no'n sé re; si és que lo ball té la seva filosofia com diuen que la té'l joch del domino; però és evident que una o altra del gènero pràctic dèu tindrer, quan las societats políticas y altras que no són polítiques han usurpat l'indiscutible dret que tenian las recreatives de fer la ballaruga.

Es que,—me pregunto jo,—las societats políticas se cansan d'esperar sentades lo canvi de govern o de règim? Serà que l'aristocracia ha anat tan a menys, que fins se posa al nivell de las modistetas? Serà que'l corn de l'abundància ha entrat per las portes de Tarragona y que no calgui pensar en la prosa de la vida? Aquestas y altras preguntes m'hi

fei jo mateix y'ls hi asseguro que no hi he trobat una resposta satisfactoria, ni sisquera una explicació que pugui mitjà anar y que justifiqui en part la devoció a Terpsicore que ara s'ha desenrotllat a Tarragona ab un furor digne de mellor causa. Y pera que vegin si m'he preocupat de la cosa, que fins me hi atrevi a fer lo següent silogisme: si l'arteria, la satisfacció y's divertiment, són manifestacions externas de que tot nos vabé, los tarragonins devérem tindrer tots los problemes de la vida resolts. Això no falla.

Però se m'acut un dubte: ¿tenim en realitat tots los problemes resolts? Contençio los industrials, responden los comerciants, y ab seguretat que's lamentarán de la crisi que atravesa Tarragona y encara lamentarán més que'n entretinguem organitzants saraus, quan lo que deuria preocuper y interessar a certas societats y a tots los tarragonins, és cercar mèdis de vida, estuar lo que's podrà fer pera donar treball a l'obrer, profit a l'industrial y riquesa a Tarragona. Però ¡bah! qui se'n preocupa de aquestes coses... Mentre l'orquesta, banda o piano recaragolin un airós y desenfrenat vals o una suau y incitant americana, tot lo dèmés pot esperar... que'n ho dongui'l govern o la rifa de Nadal.

Parodiando al pare Claret podem exclamar:

*Oh pueblo que vas bailando
á la miseria vas saltando.*

A qui Déu no li dóna fills, lo diable li dóna nebots

Un dels nebots d'en Silvela y en Rosés y Romero, nebó d'en Romero Robledo, van donar l'altre dia un espectacle, altament sugestiu, al Congrés. L'Eugenio Silvela, cremat perquè no se li havia donat la cartera que li oferiren pera la «primera crisi», criticà al govern perquè aquest deixà desamparada a la Monarquia contra'ls atacs dels oradors republicans en lo meeting celebrat a Madrid lo diumenge passat. En Maura envia a passeig, en bones paraules, al nebó de D. Francisco, però'l tal nebó replicà que no li donava la gana y que's considerava ab més dret que l'advocat Maura per seguir en lo partit conservador.

Com poden suposar, la discussió prengué vols interessants y per acabar d'arrodonir lo quadro saltà a la palestra en Rosés y Romero, qui discurs seguí a cops de campana l'estimat oncle de l'orador. Aquest nebó també devia considerarse ab mèrits suficients pera feners felissos desde qualsevol ministeri.

Després d'això's votà una proposició de confiança al govern, y aquí donà fi'l sainete.

Tenim, donchs, que desfeta la cònjura que enderroçà a Villaverde, se'n ha format un'altra pera reventar a en Maura, y'l dia que aquest caigué ne deixarà la tercera contra qui pugi, y aixís anirèm passant la vida revantant uns al altres fins que algú de fòra vingui a mesurarlos l'esquena a tots, que és lo que'n mereixen. Perquè ab la classe de gent que'n goberna, o més ben dit, que'n desgoverna, aviat això serà una torre de Babel ahont ningú s'entendrà.

Notas

No es fàcil que a en Maura l'atur-deixin tan aviat com a en Villaverde, puig és home de més condicions y astucia pera sortir de certs apuros; però és evident que la desenfrenada ambició d'uns quants senyors de la majoria l'entrebarcarà y fins és possible que li escursin la seva vida ministerial.

L'actual ministeri està avuy per avuy a mercé d'en Silvela. Si aquest torna a la política activa, com sembla que li volen demanar los de la corda d'en Villaverde, en Maura durà poch, però si com s'assegura, refugia en absolut tornar a la Presidència del Consell, los villaverdistas podrán cridar tot lo que vulguin, que en Maura's sentirà com aquell que sent ploure.

Veurem, donchs, en què pararà tot aquest llo. Per de prompte, las minorias donan totas las facilitats al govern pera enllestar los pressupostos y, una vegada aprobats, se tanquen las Corts. Després *Dios dirá*, perquè aquí a Espanya no's fà més que política al dia, sense pensar en demà. Per això anèm tant bé.

* *

Lo senyor Leroux va presentar una esmena demandant que's suprimís l'Estació Enotècnica d'Espanya a Cetze, esmena que afortunadament fou rebutjada.

Y dièm afortunadament perquè la estació Enotècnica de Cetze és l'única de les quatre o cinc que's crearen fà temps, que ha donat constantment senyals de vida, mentre que les altres han tingut una existència ignorada y sense profit.

L'Estació de Cetze s'ha arrelat per a grans serveis al comers y agricultors espanyols, gracias a la laboriositat del Sr. Blavia, que setmanalment ha informat al públic, per més que's coneixuts butllets, de la situació vinícola dels principals països productors, y a més sempre s'ha complacut en facilitar totas las informacions particulars que'l comers li ha demanat.

Ja que's presenta l'oportunitat, nosaltres remarcarem ab gust, que'l senyor Blavia s'ha distingit d'una manera poch comú en lo desempenyo del seu càrrec, puig en general los que ocupen càrrecs espanyols a l'extranger se distingeixen per no ser res.

Llegim en un telegrama que'l doctor Cortejo, vis-president del Congrés, ha empelat la pigota a molts diputats de la majoria.

Sempre és una mida de prudència que deu alabar-se, perquè si's nosaltres diputats agafessin la varola y quedessin gravats, desmereixeríem devant los ulls de les hermoses dames que acostuman presenciar les baralles dels pares de la patria.

No obstant, posser hauria sigut més oportuna l'incòloci del suero anti-ràbic, puig ab la tirria que's tenen los diferents grupets en què's divideix la majoria, de tant en tant se presenta algun cas de hidrosofia que fà estregas en los banys ministrals.

Bibliografia

A Cop Calent, poesias d'en Joaquim Cabot y Rovira. Volum en 8.ª de 16 x 9 1/2 cm., 216 pp. Estampa de Francesc Puig y Alfonso, plasa Nova, 5, Barcelona. 1903.

L'així autor de las narracions de vi

Xacolates POBLET, de Tarragona

Aquesta antiga fàbrica pera complaure a sa nombrosa parroquia de Barcelona, ha establert en aquella ciutat un dipòsit, ahont los clients hi trovarán surtit de totes las classes que fabrica la casa **Poblet** y als mateixos preus que aquí.

Lo dipòsit està instalat en lo **Colmado Pelayo**, Rambla de Canaletas. 9, Barcelona.

quan lo condol y'l buit escampi dins la llar y la familiá'l fret aterrador de la mort.

Això no vol dir, emperò, que'l gròs pùblic no hi puga trobar en A Cop Calent cantarella, notes pa-tria, sentiments de fè y impresions que l'animin y li encorrián entusiasme y'l fassin gaudir ab las efusions de l'inspiració de l'autor; mes'hà de confessar que'l valor y'l seu grau atractiu, prescindint del no es-tas mèrit literari, lo té principalment sintetizat com presentalla que és de heretage y testament d'amor, reli-giositat y patriotisme pels fills d'un pare literat y d'un cor poeta, qui's deixa en sas obres, tot lo seu caràcter, y un xamós model y bella pauta que imitar y seguir, pera ésser, com l'autor, bons fills de la fè y de la patria.

Una obreta com aquesta, sempre honra!

X.

NOVAS

EN LO COLEGI PROVINCIAL

Correspondent á l'atenta invitació del digne Director del «Colegi Provincial», nostre distingit amich lo reverent D. Ramón Arrufat, diumenge passat tinguerem lo gust d'assistir a la vellada literaria musical ab que tots los anys solemnisa lo repartiment de premis als alumnes que n'han sigut guanyadors en lo curs prop passat.

La festa donà principi a las cinch de la tarda, ocupant la presidència'l M. I. Sr. Canonge Magistral de nostra Sèu lo Dr. Balcells, en representació del Sr. Arquebisbe, l'Alcalde Sr. Cañellas, lo Canonge Sr. Cassola, lo Dr. Artal, delegat del Claustre de l'Institut y'l director del Colegi Sr. Arrufat.

A un costat y altre de la taula presidencial ocupaban assentos de preferència distingidas personalitats, que no anomenèm perquè sens dubte cometriam omissons, tant més fàcils quan foren tantas las significades persones y famílies que volguren ab sa assistència premiar lo zel ab que lo Rvnt. Sr. Arrufat organisa aquesta classe de festes.

Estaven també instalats en lloch distingit junt ab una nombrosa representació de professors del Colegi, los tres alumnes preferents senyores Félix Fuguet, Francesch Brull y Lluís Ferré.

Obri l'acte lo Dr. Balcells, executant tot seguit ab sa acostumada justesa una preciosa sinfonia la capella de música que dirigeix nostre bon amich Sr. Gols.

S'procedí després al repartiment de premis, no detallant los noms dels favorescuts per falta material d'espai. Acabada la distribució de premis se llegiren bon número de treballs literaris, lo mateix ab prosa que en vers, en català que en castellà, essent notable la combinació artística que resultà del conjunt y'l bon gust ab que s'havia fet la selecció dels treballs, evitant la monotonia que a vegadas se produueix en lo pùblic quan se llegeix molt.

Per lo contrari lo valor intrínsech de lo que's llegí y la bona entonació ab que ho feren, lo mateix los alumnes que llegian que'l que declamaren, motivaren que se's escoltes ab creixent interès y que no'ls hi regatejaren els aplaudiments.

Digne final de tan hermosa festa fou lo adequat parlament ab que la tancà'l Dr. Balcells, que ab l'elo-güencia en ell tan familiar feu notar les ventajitas que ofereixen los cole-gis dirigits per sacerdots, felicità als pares per son acert en haver sapigut escullir l'ensenyança que més conve-nia a sos fills y acabà sa peroració ab un xardorós aplaudiment al Director y professors del Colegi Provincial, per son acert y bon zel en lo desem-peño de sa delicada missió.

Eran ja dos quarts de vuit quan comensaren a sortir lo gran número de famílies que omplenavan lo saló d'actes del Colegi, rebent lo Reverent Sr. Arrufat expressivas felicitacions,

per cert ben merescudas, y a las que de tot cor hi ajuntèm la nostra ben sincera.

Se troba ja a Tarragona part del personal de la Companyia arrendataria dels consums. Sembla que a partir de primer d'any queda suprimit lo *radio*, y, per lo tant, tot lo terme municipal estarà subjecte a la vigilancia directa de l'Empresa arrendataria, obligant als que vénen a las masias a pagar lo mateix per consums que si fossin veïns de ciutat.

Molt nos sembla que las dificultats serán grossas. Per de prompte, los comerciants han denunciat lo concert dit de *piperia* y, per lo tant, no hi haurà drets mòjichs si no s'estableixen ab bases que permetin que nostre comers estiga en iguals condicions que'l de les ciutats veïnas. De l'altre concert, o sigui'l de pesca salada, no se'n sab res encara, mes abans de fi d'any quelcom hi haurà que resoldrem.

Entre tant lo Sindicat que avuy administra l'impost de consums ha passat ja a tots los comerciants un avis comunicantlosi, que en previsió de que no regeixin los concerts de *piperia* y pesca salada, cal que tinguin preparada pera si d'any nota d'exsistencies pera someterla a l'Empresa arrendataria, assegurantse que un d'aquests dies se reuniran los comerciants a qui afecta la disposició pera ocuparse extensament d'ella.

Si las cosas no s'arreglan satisfactoriament, l'irritant desigualtat ab que's tracta a Tarragona, envers las demés poblacions de la província, se farà més notòria a partir de primers de 1904, y mentres a Madrid fruirán dels beneficis dels dos milions y fins a Barcelona haurán tret sa part de benefici directe, aquí anirèm aniquilantnos, fins que com a recort de que aquí existí en altretempus un poble ric, hi quedin sols los elements que de l'Estat directament viuen, perquè ni obrers ni gent que del treball visquin no caldrà que hi busquin, puig tothom haurà tingut d'emigrar a altres poblacions, ahont la vida sigui menys cara, ahont l'accio del fisc no sigui tant aclapadora.

En la sessió celebrada divendres prop passat per l'Ajuntament, l'Alcalde accidental Sr. Cañellas donà compte de que havia manat adquirir un objecte d'art pera oferirlo, com a premi, al Consistori dels Jochs Florals de 1904.

L'Ajuntament aprobà lo fet pel señor Alcalde, quedant d'aquesta manera atesa la solicitut del Consistori dels Jochs Florals, lo que celebrèm de veras.

Hauria no obstant sigut massa satisfacció a la literatura catalana que l'acord d'ahir se prengués per unanimitat, y per això no faltà un regidor, lo Sr. Cuchi (R.), que feu constar son vot en contra. ¡Que Déu li pagui son pocí amor a la terra catalana!

Després de tant temps de secadas persistents, sembla que havèm entrat en un periode de plujas que afavoriran en gran manera'l nostres camps.

Ahir plougué abundosament durant tot lo matí, y'l temps a darrera hora no's mostrava gaire segur, essent fàcil que le pluja continúi.

Los nostres pagesos estan, donchs, d'enhorabona.

Víctima de curta y traïdora enfermetat ha mort en aquesta ciutat nostre particular amich D. Francisco Clavell, antic empleat de l'Ajuntament y persona que per son bondadós caracter se feya estimar de tothom.

Acompanyèm ab lo sentiment als seus fills y demés familia, desitjant a tots la resignació necessaria en aitals casos.

A. C. S.

La «Federació Escolar Catalana» de Barcelona, convoca als aficionats al concurs fotogràfic que ha organitzat ab arreglo als temes y condicions que segueixen:

I. Fotografia Científica (microfotografía, radiografía, fotografía astronómica, etc.).

II. Quadros de Género y Interiors.

III. Paisatge y vistas de ciutat.

IV. Vistas estereoscópicas sobre cristall.

V. Collecció de Postals relacionadas ab las festas de Nadal.

En los tres primers temes bastará presentar una fotografía.

En los dos últims s'han de presentar coleccions.

Las fotografías que's presentin als temes II y III, haurán de tenir com a mínim de tamany, l'octau de placa.

En la sessió de l'Ajuntament s'aproba un dictamen de la Comissió de Consums, acceptant la rescisió del conveni dit de la *piperia* y segons lo qual lo comers pagava una pesseta pera botxa que s'introduïa.

Lo nou conveni s'haurá de formalizar ab l'empresa que començará a funcionar lo dia primer de Janer.

Obres d'art, figures, columnas, miralls, reproduccions y demés objectes pera regalo. Extraordinaria rebaixa en sos preus. Sols per aquest mes. — J. Caballé y Goyeneche.

No fa gaires dies que comentavan lo robo de que sigüé objecte un extranger en una fonda de Barcelona, pel procediment coneut per sueño dorado.

Donchs aquest nou sistema s'ha ensuat en una fonda d'aquí ab brillant èxit, tota vegada que foren tres o quatre's viatgers que reberen la visita nocturna dels aprofitats lladres que feran cullita de billets de Banch.

Caldrà que la policia vigili un xich més, puig fa temps que a Tarragona succeixen fets per l'istil.

Convalecencias. — Ovi Lecitina Giol.

Ab motiu de la pluja d'ahir la major part dels carrers del Port estan intransitables.

Convé que'l Sr. Alcalde hi envii las brigades municipals, cosa que li agrairàn los veïns d'aquells encontorns.

Llegim en un diari de Galicia que'l capitá de fragata de l'escala de reserva D. Gabriel Cuervo Lourens, comandant de marina d'aquesta província, ha sigut trasladat a la comandancia de Vilagarcia.

A prechs del diputat a Corts per aquesta circumscripció nostre particular amich lo Sr. Marquès de Grigny, lo Congrés vá acceptar una esmena a la llei de Presupostos en la que se demanavan dos mil pessetes pera atender a la conservació dels monestirs de Poblet y Santas Creus, joyas de l'art català.

Nos en felicitèm.

Orfebreria religiosa y ornamentos de Iglesia. — J. CABALLÉ GOYENECHE.

Don Joseph Puigdollers y Maciá, en nom de la Revista Comercial *Mercurio*, ha visitat al Subsecretari d'Estat pera donarli las gracies per las atencions que, per ordre del Gobern han dispensat los representants d'Espanya a las Repúblicas del Plata als senyors que forman la Comissió Comercial que nostre confrare envia a l'Amèrica del Sud.

Per las notícies que publica la premsa de Cádiz, se veu que regna gran entusiasme en aquella població pera tributar una digna rebuda a la Embaixada Comercial que retorna d'Amèrica, per considerar que sos treballs han tingut complet èxit, puig per lo que's llegeix als periódics de l'Argentina y de l'Uruguai existeixen verdaders desitjos en aquelles Repúblicas de que's fomentin las relacions d'intercambi y de que aquestas alcansin tot lo desenvolupament de que són susceptibles, pera lo qual serán base y factor importantissims

los detalls y observacions que en gran nombre portan d'Amèrica los comissionats comercials.

Aquesta nit se celebrarà a la distingida societat «Centre Català» una brillant funció teatral en la que's posarà en escena'l grandios drama en set actes y traduit del francès, titulat «El Registro de la policia».

Neurastenia. — Neurostèogeno Sugraine.

Camisas y corbatas alta novetat. Camiseria de Pau Brú, comte de Rius, 20.

Cansat de probar específichs sense cap resultat, l'únich que m'ha fet súrtir espesíssim cabell a la calva més gran que'l meu cap tenia, és lo vegetal «Azgar» del perruquer CASALS.

TIP. DE FRANCESCH SUGRAÑES, COMTE DE RIUS, 9

SUBASTA

Lo tutor del menor D. Román Ravell y Alberich, ab autorisació del consell de familia del mateix, vendrà en pública subasta devant lo Notari D. Simó Gramunt, lo dia 23 del corrent, de 11 a 12, la casa núm. 42 de la Rambla de St. Joan, d'aquesta ciutat.

La titulació y plech de condicions se trobarán de manifest en lo despatx de l'esmentat Notari tots los días feiners de nou a dotze.

Cervesa

de primera calitat, se serveix á prèus reduïts en l'acreditat establenit

LA BATERIA

Rambla St. Joan, núm. 39

Gran assortit de vins y licors de totes classes, marcas de primera y prèus econòmichs.

LO NOTARI ARXIVER

Don Simó Gramunt

ha trasladat sa habitació y despatx a la casa núm. 17 del carrer de Sant Agustí.

Doctor Girona Magriñá

Ex-Jefe de la Clínica Cardenal

CIRUJIA GENERAL (OPEACIONS)

CONSULTA

Rambla Catalunya, 31

de 2 a 4

Gratis als pobres

BARCELONA

La Confiansa

Establiment de queviures y dolços de

FRANCESCH BOVÉ

Carrer de l'Unió, 18 (CASA PALLEJÁ)

TARRAGONA

Obran per inhalació dels agents antisèptichs, anti-catarrals y anti-asmatichs que's desprenen mentre's van desfent per la boca. Curen la TOS, REFREDATS, BRONQUITIS, AUFECH, CATARRS, RONQUERA, ABCESSOS PULMONÀRS, etc., etc.

Farmacia de l'autor, Porta de l'Angel, 21 y 23 Barcelona

Ibarra y C.ª de Sevilla

Linia regular de grans vapors

Pera Valencia, Alacant, Cartagena, Almeria, Málaga, Sevilla, Cádiz, Huelva, Vigo, Marín, Villagarcia, Carril, Corunya, Ferrol, Rivadeo, Gijón, Santander, Bilbao, Pasajes, San Sebastiá, Bayonne, Bordeaux, Nantes, Dun-Kerque, Havre y París.

Sortirà d'aquest port lo dia 24 de Desembre

per vapor **Cabo Quejo** son capitá, don Pere Beazcabechea, admès cárrega y passatgers pera's citats ports,

Lo despatx son consignatari D. Marián Peres.

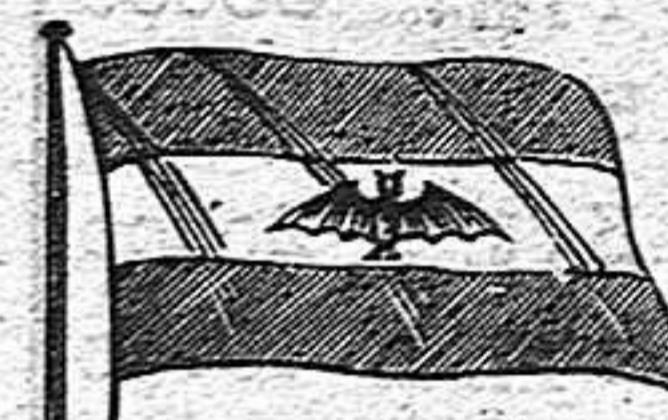
SVENSKA LLOYD

LINIA DE VAPORS DE LLOYD SUECH DE GOTHEMBURG

SERVIT BI-MENSUAL ENTRE TARRAGONA Y LOS PORTS ESCANDINAVIA

Lo bonich vapor suech **Albania**, sortirà lo 4 de Janer admès cárrega pera Marsella, Gotemburg, Copenhagen, Estocolmo, Cristiani, Bergen, Malmö, Helsingborg, Norrkping, Gefle, Sundsvall Stettin-Danzig, Koenigsberg, Libau, Riga y demás ports de Suecia, Noruega, Dinamarca, Alemania y Russia.

Lo despatx son agents Srs. Boada germanos.

Companyia Valenciana de Naveg

Sorteo de los premios, 17 de Diciembre

GRAN LOTERÍA DE DINERO

600,000

Marcos ó aprox. Pesetas

1.000,000

como premio mayor pueden ganarse en caso más feliz en la nueva gran Lotería de dinero garantizada por el Estado de Hamburgo.

Especialmente:

I Premio	300000
I Premio	200000
I Premio	100000
I Premio	80000
I Premio	60000
2 Premios	50000
1 Premio	45000
3 Premios	40000
I Premio	35000
5 Premios	30000
5 Premios	20000
3 Premios	15000
16 Premios	10000
40 Premios	5000
100 Premios	3000
160 Premios	2000
619 Premios	1000
812 Premios	400
32014 Premios	169
20017 Premios	300, 200, 144, 111, 100, 78, 45, 21

Marcos 10.856,562

ó sean más de Pesetas

18,000,000

La instalación favorable de esta lotería está arreglada de tal manera, que todos los arriba indicados 53.795 premios incl. 8 premios extraordinarios hallarán seguramente su decisión en 7 clases sucesivas.

El premio mayor en caso más fortuito de la primera clase que pueda importar Marcos 50.000, el de la segunda 55.000, ascendiendo en la tercera a 60.000, en la cuarta a 70.000, en la quinta a 75.000, en la sexta a 80.000 y en la séptima clase pueda en caso más feliz eventualmente importar 600.000 especialmente 300.000, 200.000, 100.000 Marcos etc.

La casa infrascrita invita por la presente a int resarse en esta gran lotería de dinero. Las personas que nos envían sus pedidos se servirán añadir á vez los respectivos importes en billetes de Banco, ó sellos de correo remitiéndonoslos por v. lóres declarados, ó en libranzas de Giro Mútuo sobre Madrid ó Barcelona, extendidas á nuestra orden ó en letras de cambio fácil á cobrar por certificado. Se pueden hacer entregas por nuestra cuenta tanta en el Crédit Lyonnais de Madrid como en todas las Agencias de este establecimiento en Provincias, en este último caso se debe indicar que la consiguiente entrega ha de traspasarse al Crédit Lyonnais en Madrid para su abono en nuestra cuenta. En todo caso se debe mandarnos con el pedido el recibo correspondiente a Hamburgo.

Para el sorteo de la primera clase cuesta:

1 Billete original, entero: Pesetas 10

1 Billete original, medio: Pesetas 5

El precio de los billetes de las clases siguientes como también la instalación de todos los premios y las fechas de los sorteos, en fin todos los menores se verá del prospecto oficial.

Cada persona recibe los billetes originales directamente que se hallan provistos de las armas del Estado, como también el prospecto oficial. Verificado el sorteo, se envía á todo interesado la lista oficial de los números agraciados, provista de las armas del Estado. El pago de los premios se verifica según las disposiciones indicadas en el prospecto y bajo garantía del Estado. En caso que el contenido del prospecto no convendría á los interesados, los billetes podrán devolversen pero siempre antes del sorteo y el importe remitido nos será restituído. Los pedidos deben remitirse directamente lo más pronto posible, pero siempre antes del

17 de Diciembre de 1903

(Fecha del sorteo).

VALENTIN Y C.

Expededuría General

Hamburgo (Alemania)

Para orientarse se envia gratis y franco el prospecto oficial á quien lo pida.

Droguería Palans

Antigacasa Figuerà

Real 6, cantonada Rebollo 20

En esta casa trobará la industria, la agricultura y las artes, un completo surtido de drogas, sulfat y primeras materias para abonos á riqueza garantida y de importación directa.

PREUS LIMITATS VERITAT

Sofre FLORESTILLA de la millor marca

TARRAGONA

Farmacia Plana

al costat de la antigua

CASA FIGUERAS

REAL, 6.-Tarragona

Provista de medicaments moderns adquirits d'origen.—Complect assortit de medicació per curas antisèptica s.—Especialitats nacionals y extrangeras.

Aguas minero-medicinals

TARRAGONA

Servys de la Compañía Trasatlántica

Línia de Cuba y Méjico.—Lo dia 16 de Desembre sortirà de Bilbao, lo 19 de Santander y lo 20 de Coruña, lo vapor **Alfonso XIII**, directament pera Habana y Veracruz. Admet passatge y carrega pera Costafrime y Pacífich ab trasbord a Habana al vapor de la línia de Venezuela-Colombia. Combinacions pera'l litoral de Cuba y Isla de Santo Domingo.Línia de Nova-York, Cuba y Méjico.—Lo dia 26 de Desembre sortirà de Barcelona, lo 13 de Málaga y lo 30 de Cádiz lo vapor **Leon XIII**, directament pera Nova-York, Habana y Veracruz. Combinacions pera distints punts dels Estats Units, litorals de Cuba y Isla de Santo Domingo.Línia de Venezuela-Colombia.—Lo dia 11 de Desembre sortirà de Barcelona, lo 13 de Málaga y lo 15 de Cádiz, lo vapor **Manuel Calvo**, directament pera Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de La Palma, Puerto Rico, Habana, Puerto Limón, Colón, Panamá, Curacaví, Puerto Cabello y La Guayra, admitent passatge y carrega pera Veracruz ab trasbord a Habana. Combina el ferro-carril de Panamá ab las companyias de navegació del Pacífich, pera qualis portis admets passatge y carrega ab bitlets y coneixements directes. Combinacions pera'l litoral de Cuba y Puerto Rico. S'admet passatge pera Puerto Plata ab trasbord a Puerto Rico y pera Santo Domingo y San Pedro de Macoris, ab trasbord a Habana. També carrega pera Maracaibo, Coro, Carupano, Trinitat, Guanaja y Camaná ab trasbord a Curacao.Línia de Filipinas.—Lo dia 5 de Desembre sortirà de Barcelona, habent fet las escalas intermitjas lo vapor **Antonio López**, directament pera Port-Said, Suez, Colombo, Singapore y Manila, servint per trasbord los ports de la costa Oriental d'Africa, de la India, Java, Sumatra, China, Japó y Australasia.Línia de Buenos Aires.—Lo dia 2 de Desembre sortirà de Barcelona, lo 5 de Málaga y lo 1 d'Alacant y lo 22 de Cádiz, lo vapor **M. L. Villaverde**, directament pera Santa Cruz de Tenerife, Montevideo y Buenos Aires.Línia de Canarias.—Lo 17 Desembre sortirà de Barcelona lo 18 de València, lo 1 d'Alacant y lo 22 de Cádiz, lo vapor **M. L. Villaverde**, directament pera Casablanca, Mazagán, Las Palmas, Santa Cruz de La Palma y Santa Cruz de Tenerife, retornant a Barcelona per Cádiz, Alacant y Valencia.Línia de Fernando Poo.—Lo dia 25 de Novembre sortirà de Barcelona y el 30 de Cádiz, lo vapor **San Francisco**, pera Fernando Poo, ab escala en Casablanca, Mazagán y altres ports de la Costa occidental d'Africa y Golf de Guinea.

Línia de Tanger.—Sortidas de Cádiz: dilluns, dimecres y divendres. Sortidas de Tanger: dimarts, dijous y dissabtes.

Per més informes dirigirse á son agent **D. Emili Borrás**

L'ESPERANSA

Companyia anònima de segurs a prima fixa

Capital social: 5.000.000 de pessetas

Consell d'Administració

President.....	D. Joseph Ciurana y Cabré
Vic-president.....	D. Pere Company y Molins
Administrador general.....	D. Bonifaci López Muñoz
Idem Id. suplent.....	D. Pere Rius y Fábregas
Vocals.....	D. Joan Rovira y Palau
	D. Vicens Piera y Brills
	D. Joseph M. Lorjurt y Barbany
	D. Felip Durán y Piqué
	D. Vicens Aldrufe y Prats
	D. Edelmir Borrás y Lozano
	D. August Vidal y Parera
	D. Lluís Massó y Simó

Direcció y oficinas: Rambla de Catalunya, 52

Delegat a la província de Tarragona: D. Emili Bessa, Real, 32.—A Reus y son partit: Srs. Massó y Ferrando.

MAQUINARIA

agrícola, industrial y vinícola

Complect assortit en ferreteria

MARCELÍ VICENS

APODACA, 27, TARRAGONA

Unich representant en aquesta província de l'important casa de Barcelona, Srs. Ignaci Sampere y C., constructors d'aràdas y bogits pera ondas llaurades y demés màquines agrícoles.

Emulsió NADAL

Es la mellor y más agradable

Única que conté'l 80 per 100 d'oli de feije de bacallá y glicerofosfats y hipofosfats de cals y de cosa.

Aprovada y recomendada pels Col·legis de Metges y Farmacèutics de Barcelona, mitjançant l'anàlisis dels Srs. Drs. Bonet, Catedràtic de Farmacia de Madrid y Codina Länglin, de Barcelona.

Es aliment concentrat, medicament tònic, estipulant del desenrollo físich, creixensa d'òssos y surtida de les dents. Necesaria als nens, embrassades, vells y personas débils; pera las enfermetats consumtivas, convalescencia, diabets, tos, catarrus, tisss, escròfulas, raquitisme, linfatisme y dolors; aumenta la lleit y la vitalitat.

DE VENDA

Farmacías y magatzems de drogas:

A Tarragona, Major 14

Uñio-36. Tarragona

Horas de classe.—PINTURA.—Classe per noys: De set à dos quarts de nou del matí.

Classe per senyoretas:—De dos quarts de dues à les tres de la tarde.

DIBUIX.—Pera senyoretas: A la mateixa hora de la classe de pintura.

Pera noys: De set à dos quarts de nou xal vespre.

EXCELSER

En Llanas ven uns paraigües de semi-seda y cutó, de color inalterable y teixit tantíssim bò, que resisteix tota prova al devalx d'u canal.

Ademés, també té uns vanos ab pintats tan rebòns, qui ai Rafel ni Murillo los podrian fer melló, aproposit per regalos; causan gran admiració.

Trobaran també sombrillas y un gran assortit de bastòns, parassols de totas menes que són molt barato y bons.

Mellor dit: no va cap casa en tan bonas condicions.

26, COMTE DE RIUS, 26

CENTRE D'INSTRUCCIÓN MUSICAL

DE TARRAGONA

EN LO

Ha quedat oberta la matrícula per l'ingrés a las classes de Solfeig, Teoria de la música, Piano y Instruments d'arch.

Lo dia 1er d'Octubre quedá obert lo curs de 1903 a 1904.

••• HORAS DE CLASSE •••

Senyoretas: de 5 a 7 de la tarde.

Noys: de 6 a 8 de la nit.

GABINET Y CLÍNICA DENTAL

DE

A. PONS ICART

SAN AGUSTI. NUM. 24, PIS SEGON. TARRAGONA

Tractament especial de las malalties de las dents y genivas.

Extracció de dents, caixals y arrels sense dolor.

Especialitat en emplastes, employmudas y orificacions.

Perfeccionament en la construcció de pessas y dentaduras de totas classes.

ABONOS

organo-químichs propis pera plantacions preparantlos també ab atenció a las necessitats de la planta y terra á que deuen destinar-se.

Despullas, tercerilla etz., grans llegums etc.

COMISSIONS Y REPRESENTACIONS

QUINTANA Y TORRES

Carrer de Barcelona, 4.-Tarragona

SETMANARI CATALANISTA

Redacció y Administració: Mender Núñez, i

Tarragona, trimestre..... 150 "

Fora..... 150 "

extranger..... 200 "

Número d' avuy..... 0 " 0 "

Anunciós a preus redunits

PERE MONTSERRAT. Uñio. 34-TARRAGONA

Aquest establiment compta ab los avensos més moderns y práctichs que la ciència requereix pera la construcció y aplicació de tota classe de braguers y d'aparells ortopèdichs.

Especialitat en lo braguer Articular Regulador Sistema Montserrat y ab lo tractament de las trencadures.

Grans existencies en braguerets de goma pera la curació radical de las trencadures congènitas y adquirides de l'infància y tot lo concern